

Kirándulás a Suzuki gyárba

Október 28.-án, pénteken, kirándulni mentünk az iskola 50 felső tagozatos tanulóival az Esztergomi Suzuki gyárba.

Érdekes volt látni, hogy pontosan hogyan és milyen gépekkel készítik el az autók egyes elemeit. Amikor odaértünk először át kellett haladni egy fémdetektoron, majd mindenki kapott, a biztonsági okokból, egy úgynevezett kobakot, ami egyébként egy sisak, és egy szemüveget, amit később a hegesztőüzemben kellett felvenni a hegesztés során kipattanó szikrák miatt.

A gyárlátogatást a vetítő szobába kezdtük ahol, filmvetítést tartottak nekünk a Suzuki gyártási folyamatáról.

Négy csapatba osztottak minket és indultunk a gyár első megmutatott üzemébe. Amikor beléptünk mindenhol hatalmas állványok, rakodó gépek, még nem elkészült autók darabok voltak. Egy kijelölt úton kellett haladnunk, vagyis nem kellett, hanem kötelező volt azon mennünk, mert ha letértünk volna róla, akkor nekünk jöhetett volna egy targonca, esetleg egy éppen legördülő Suzuki. Az üzemben a dolgozók olyan ütemben dolgoztak, ahogy a gépek diktálták, nem állíthatták le az egész folyamatot azért, mert valaki egy kicsit lemaradt vagy lassabb volt. Fel kellett venni a lendületet a robotokkal.

Itt hatalmas a zaj, így néha volt olyan, amikor nem hallottuk azt, hogy éppen mit mond az idegenvezető. Igaz, ezt már ő is elmondta előre, hogy nagy lesz a zaj és emiatt csak a végén jut majd hely a kérdéseknek.

A következő üzem a hegesztőüzem volt. Itt volt a legtöbb robot és a legkevesebb ember, nevezhetnénk ezt a helyet a robotok és gépek világának is emiatt. Az elején, mielőtt beléptünk volna az üzembe szóltak, hogy itt az ideje felvenni a szemüveget is, mivel a kobakot már az eleje óta viseltük.

A következő a szerelőüzem volt. Itt is nagyon kellett vigyázni, mert nagy volt az autók és targonca forgalom. Itt már nem volt olyan sok gép, inkább az emberek végezték a munkát, de ennek ellenére is voltak izgalmas dolgok. Például érdekes volt látni, hogy a kis autók elemekből kigördül a szalag másik végén a kész Suzuki.

A festő üzemet sajnos nem néztük meg, mert bevittük volna a port és mint tudjuk a por minden festés ellensége.

A gyárlátogatás után elmentünk Tatabányára. Itt egy kicsit kifújtuk magunkat, majd felmentünk a Turul madár szobrához.

Ez a szobor, egy gyönyörű, szép, túrázni tökéletesen alkalmas eredőben helyezkedik el. A madár hatalmas szárnyát úgy tartotta, mintha ő lenne Tatabánya városának védelmezője, a karddal egyaránt.

Miután jól körül néztünk ezen a tisztáson, felszálltunk a buszra és gurultunk is haza. Mindenki nagyon fáradt volt, de megérte ezért a csodálatos kirándulásért.

Köszönjük Zséfár Jánosnak, a Suzuki Zrt dolgozójának, hogy lehetővé tette számunkra a gyár megtekintését, valamint Garas Mariann tanárnőnek, hogy megszervezte a kirándulást, továbbá Horváth Éva és Seres Andrea tanárnőknek, hogy elkísérték minket erre az érdekes és tartalmas napra.

Pénzes Anna és László Viktória (8. b)